

CORREBOUS La plataforma taurina de Castelló anuncia un protocol, que ja funciona a les TE, per evitar enfrontaments i denunciar els boicotejadors

Antitaurins boicotegen per primera vegada un bou embolat i encenen el debat

→ Van consumir l'objectiu a Olocau del Rei, un poble molt petit d'Els Ports, on es va viure un episodi d'alta tensió

→ Les penyes de Castelló es mobilitzen per defensar els correbous, amb el suport del col·lectiu ebrenc

OLOCAU DEL REI *Oscar Meseguer*

En una maniobra molt ben orquestrada, una quarantena d'activistes, convocats per plataformes com La Tortura No es Cultura o Gladiadores por la Paz, van irrompre per sorpresa, dissabte 5 de desembre, a la petita localitat de la comarca d'Els Ports Olocau del Rei, de 130 habitants, i van embolcallar el piló on s'embolen tradicionalment els bous per les festes majors, cridant consignes en favor de l'abolició. Els col·lectius animalistes havien anunciat en fals, amb tota la intenció, una protesta al municipi d'Arañuel, per concentrar allà un dispositiu de les forces de seguretat i poder actuar amb impunitat a Olocau, on en el moment de l'acció reivindicativa no hi havia ni un sol efectiu de seguretat. És més, les patrulles de la Guàrdia Civil, alertades tant per membres de l'Ajuntament i la Comissió de Festes com, ara sí, pels antitaurins mateix, en sentiren-se exposats a la indignació no només dels aficionats als bous sinó en general dels participants de la festa

major, van trigar més d'una hora a arribar, des de diferents punts del Maestrat de Castelló i Terol. Es van viure escenes d'alta tensió, però, malgrat alguna agressió aïllada, no va transcendir que en resultés cap ferit de consideració. Això sí, com que una hora i mitja després d'iniciar la protesta, just a mitjanit, i ja amb la presència de la Guàrdia Civil, s'esgotava el permís concedit a l'Ajuntament per tindre el bou embolat pels carrers, els animalistes van consumir el seu objectiu i van esgarapar així una fita històrica: per primera vegada en l'àmbit, si més no de les Terres de l'Ebre i la demarcació de Castelló, havien *rebutat* un bou embolat.

PROTOCOL I SANCIONS La indignació acumulada pels partidaris dels correbous va esclatar i es van haver de lamentar danys materials en algun dels vehicles particulars dels activistes. Després de ser identificats i acompanyats fins als afores del poble per part d'un insuficient dispositiu d'emergència (finalment uns vuit agents) de la

Antitaurins, durant l'acció a Olocau del Rei. / Ò.M.J.

Guàrdia Civil, algun cotxe va rebre impactes de pedra.

La Tortura No es Cultura va anunciar l'endemà en un comunicat que recolliria informes per presentar denúncies, però veïns d'Olocau també van denunciar l'actitud "especialment provocadora" dels animalistes i, també l'endemà, seguint una part del protocol ja establert en altres llocs com ara les Terres de l'Ebre, l'Ajuntament d'Olocau va anunciar que es personarà en els processos oberts contra els activistes, que podrien exposar-se a multes exemplars. Segons el *Periódico Mediterráneo*, la Guàrdia Civil els podria acusar d'incomplir l'article 36.1 de la nova llei de seguretat ciutadana, l'anomenada llei mordas-

sa, que castiga amb multes d'entre 601 i 30.000 euros als que pertorben "la seguretat ciutadana en actes públics, espectacles esportius o culturals". A les Terres de l'Ebre, l'estiu passat les penyes taurines van acordar un protocol d'actuació amb els Mossos d'Esquadra que ja s'ha utilitzat dos vegades, a Ulldesona i a Amposta, i que consisteix bàsicament a habilitar un cordó humà de seguretat per evitar enfrontaments entre antitaurins i aficionats (alguns veïns d'Olocau ho van aconseguir en bona mesura), avisar a les forces de seguretat perquè identifiquen els boicotejadors i, posteriorment, personar-se en la causa oberta contra ells. La plataforma taurina castellonenca Movimiento 15F va reac-

cionar als fets anunciant la creació "d'un protocol d'actuació per a les penyes", s'entén que homologable a l'ebre, per garantir més presència policial, i va convocar una manifestació taurina, dos dies després del boicot, a Olocau del Rei mateix, on dijous 7 de desembre es van concentrar centenars d'aficionats vinguts de diferents comarques de Castelló de les Terres de l'Ebre, per llegir un manifest de suport a la festa taurina.

MANIFESTACIÓ Es va qualificar el boicot patit d'"agressió", es va reclamar "llibertat per gaudir de les tradicions" i "penes dures" contra els activistes, entre els quals n'hi havia d'arreu de la geografia estatal i, concretament, el jove de Múrcia Adrián Sánchez, qui es va encadenar a un senyal per intentar impedir el controvertit Toro de la Vega, a Tordesillas, i que per aquells fets va ser objecte d'una sanció de més de 5.000 euros.

Les penyes castellonenques també han rebut el suport de l'agrupació de penyes taurines de les Terres de l'Ebre. "Necessitem la suma de tots per blindar els actes populars amb bous", va manifestar a aquesta publicació el president de l'entitat ebrenc, Ximo Martí, que va recordar el suport rebut de les penyes de la província de Castelló en la manifestació que es va fer a Amposta a l'abril. ■

OPINIÓ

Una autèntica temeritat

Els contraris al bou embolat tenen l'opció de recollir signatures i buscar la complicitat d'una majoria legislativa, però no tenen dret a utilitzar el poble més vulnerable per posar en escac la seguretat d'una multitud que els incloua a ells

TORTOSA *O. Meseguer*

Es dona la circumstància que els meus pares són d'Olocau del Rei i que jo hi tinc un vincle molt especial des de sempre, fins al punt que m'agrada considerar-ho el meu poble. Hi he vist bous des de petit. Al principi se'ls castigava i se'l humiliava en excés, si més no vist ara amb perspectiva, i se'ls acabava matant per al consum de carn entre la gent del poble. Jo no hi renegava. Ans al contrari, fent ara autocrítica, hi encaixava la bravura d'una adolescència que necessitava sentir la convivència de la tribu. Amb els anys, ha millorat molt el respecte envers els

bous, però no negaré que hi ha modalitats, com ara el bou embolat, que em generen dubtes ètics. No m'agrada veure l'animal amorat al piló, però estèticament gaudeixo amb la sortida imminent. De fet, no em fa res portar-hi els meus fills. Ells decidiran. Jo no ho acabo de veure clar, però tampoc no necessito aclarir totes les contradiccions amb les quals arribo a conviure. Això em fa veure com a legítims els arguments de les dues bandes, els dels defensors de la festa i els dels detractors. Considero respectable la posició deontològica dels antitaurins, però, ara entrant en matèria, el que van fer el dissabte 5 de desembre va ser un acte de temeritat i d'irresponsabilitat

en tota regla, que no va degenerar en una desgràcia miraculosament i en bona mesura perquè la majoria de veïns d'Olocau, a diferència d'alguns exaltats vinguts de fora, van aconseguir que els enfrontaments no tinguessin un resultat lamentable.

Els antitaurins tenen l'opció de recollir signatures, portar-les a un parlament i aconseguir que una majoria legislativa els done la raó i prohibisca el bou embolat. El que no poden fer, i ja hi ha col·lectius animalistes que ho desaconsellen, és jugar amb la seguretat de tothom i fer esclatar la seua reivindicació en un poble de 130 habitants on, en part gràcies a la seua estratègia, no hi havia forces de segure-

Gent envoltant els activistes a la plaça de l'ajuntament a Olocau.

tat. Perquè, de la mateixa manera que entre ells hi havia de més i menys provocadors, de més i menys correctes en la protesta, també entre els que es van veure privats de fer un acte que ara per ara és plenament legal, hi havia de més i menys exaltats, com acostuma a

passar entre qualsevol multitud. Els antitaurins es van exposar al rampeig de gent legítimament indignada, i haurien de saber apreciar en la seua victòria simbòlicament històrica, el reconeixement cap a la prudència i el seny de la majoria de gent d'Olocau. ■